

המלך והברון

אין כל אפשרות לראיין כיום את מלך הוואי, וחבל מאד מענין היה לדעת האם מאושר הוא ימאן שטראוס, זה המסרי קאי הגאוני והגדול, מאושר בכך שמגני נותיו הפכו לא רק ל"בסט-סטרס" במובן הצר של הביטוי, אלא ממש חדרו ללבנו תיהם של מיליונים בכל קצות תבל.

ויתכן מאד שאי שם בגנזי לבו היתה ליוהאן האמביציה להיות קומפוזיטור או פירור, ואמנם הוא חיבר אופירה אחת, והיא אף זכתה להצלחה, והאופירות שלו זכו להצלחה כבירה, אך בכל זאת נשאר יוהן שטראוס מלך המנגינה הקלה והלבבית, זו המנגינה של "הדגובה הכחולה", שהינה שיגה ב"מספר המהדורות אחרי התנ"ך (406 מהדורות עד 1940) ובכל זאת, יתכן מאד כי אילו שאלו את פיו כיום, (לא מדן מן מאה 50 שנה למותו), מהו הדבר ש הוא גאה עליו ביותר — יתכן שהיה ער נה: "האופרות שלי", אחת מהן, שאינה מוכרה כלל לנוער שלנו היא "ברון ה צוענים".

לא יהיה רצון קבוצת אמנים ביניהם מנצחים ופחות מנצח, אך הילם בעלי יוזמה ועקשנות, התארגנו לפני חודשים בתיאטרון מוסיקלי והחליטו להגיש לקהל את הצגתם הראשונה: "ברון ה צוענים". הבחירה באה משני טעמים: המוסיקאלי והחומרי, כי אכן כמעט לא יתכן, שיצירה כ"ברון ה צוענים" לא תהיה ל"מסמר" אלא אם כן "ירצחוה נפש" מבצעיה, ואילו הסימנים מעידים, כי לא יהיה כאן "רצח בדם קר". אמנים קונרד מן, המנצח הצעיר, אירן סולטאן, הזמרת המנוסה, ארנסט נראי, הסגור החדש ב ישראל ("שירת האדמה" לגוסטב מאהלר עם התזמורת הפילהרמונית) ועוד — הם מעין עדובה לכך.

בפגישה עם העתונות השבוע דיברו אנשי המוסד האומנותי הזה על גישה חדשה, על הבנה אחרת, בקיצור — על אפ" קים חדשים, אך לא ככל בדבריהם, ולא כל הנואמים, חרגו מהשיגור המקובלת של הודעות על מפעל אמנותי... כבר נשמע לא פעם הכרזות כאלה, לדבריהם משימתם היא — לא פחות ולא יותר — להציג אר פרטות, טאטרות מוסיקליות, הצגות באלט, אופירה קאמרית, קונצרטים, תיאטרון מר דרני... — קצת יותר מדי בבת אחת" ל מוסד העומד לפני הפרימיירה הראשונה שלו.

בינתיים נודע, כי הזמר פאולו גורין עזב את האופירה הישראלית והצטרף ל"תיאטרון המוסיקלי". כן הצטרפו אליו — הבמאי ביטוש זדוב ("אופנאך בתל אביב" ב"לי לה לו") גרטרוד קראיס ואחרים. בי סך הכל יש בלהקה החדשה כ-60 אחוז של עולים חדשים, אך כמה וכמה מבין הכוחות הראשיים שלו הם אמנים ותיקים ששם הולך לפנייהם, כגון אלינה סטריני צקה, רבת הכשרון, אירן סולטן וכי, כמו כן יופיע ב"ברון ה צוענים" שלמה חר מון, הזכור לאלה שראו את הצגת "המכ" שפה", זמר זה נקרא בפי הלהקה "שלמה וחצי" וזה בשל קומתו שלו...

עתה מבקשים אנשי התיאטרון החדש עידוד, מה זה עידוד? שאלו, והשיבו כי עצמם: "כל מיני דברים, לרבות שיחרור ממסים..."

בשמים: כדורים

בשנת 1870 צרו הגרמנים על פאריס. מיניסטר החוץ הצרפתי, גאמבטה, הת רומם בכבוד פורח מעל העיר הנצורה והמריא לעיר טור כדי להקים בה "ממ" שלה בגולה".

היום אין משתמשים עוד בכדורים פורחים למטרות דיפלומטיות, ומספר הכ לונים ששרד בעולם זה של קידמה ומעוף משמש אך ורק למטרות ספורט ושעשוע מותח.

כך למשל מצוי בעיר האג שבהולנד, היא עיר מושבה של המלכה, מועדון העוסק בספורט זה. אנשי המועדון מבלים את זמנם הפנוי בטיסת מעל הים הבלטי וארצות אירופה הצפונית מערבית, וזה עתה בנו בלון ענקי "הגרי דיאט" (ע"ש מייסד הצלב האדום) שהוא בלון המימן הגדול בעולם. בבלון זה מקוויים ההולנדים להגיע דרך צפון אירופה ויוגוסלביה לאפריקה, הודו ופאקיסטן. גם ישראל נכללת בתוכני תם והם מהלים על כך משא ומתן עם מפדק "המכבי" בהולנד.

על איפי "ביצוע של ספירט זה מספר אחד מחברי המועדון: היינו 4 אנשים, בי"ש סתיו כבד. את הטיסה התחלנו במטען של 150 ק"ג כפי חול, שצריך היה להס" פיק ל-10 שעות. כדי להבין דבר זה יש צורך להבין את דרך פעולתו של הבלון.

המעטפת עשויה מברשת, שממנה משתלשלת הגונדולה למר שב האוסעים. בדרך כלל מחווק הבלון ל אדמה במטען של 1000 ק"ג בשעת ההמראה משחררים מטען זה.

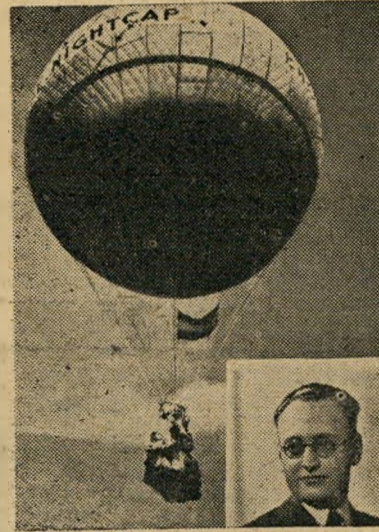
כשנמצא הבלון באויר משמשים השס" תומים ומטען שקי החול כדי להוריד או להעלות את הבלון. כשפותחים שסתום יורד הבלון. כשמשחררים מטען הוא מתרומם. לפעמים צונח הבלון לפתע מפני שהגז מתקרר, כגון מעל נהרות, ימים או יערות, שקרינת החום שלהם פחותה מזו של האדמה.

במשך התעופה מאבד הבלון מכמות הגז שלו דרך פתח מיוחד, כדי לאזן את הלחץ הפנימי עם לחץ האויר. כדי לעשות את הבלון הרמטי ככל האפשר, טבולה המעטפת בתמיסת גומי ומצופה בלכה, אך

בכל זאת אין עצה נגד הדליפה, ואז משחררים את שקי החול.

סיגוריות באויר. יין על הא דמנה. לפני שהמראנו שאל מישור: "הי כן תנחתו? קשה היה לענות לשאלה זו מפני שבשוייץ נחתנו על צמרות עצים בגור בה של 10 מ'.

בשעה 8.00 המראנו מהאג, ב-10.00 חצינו את הספר ובחצות היינו מעל בריסל, ב-4 בבוקר היינו מעל צרפת. חלבנים מש

מפקד הבלון ווס קוזמויץ "סמארקאץ" מעל לכנסת

קמי קום צעקו אלינו: "יש לכם סיגוריות? לנו יש יין" — כמובן שהה" לפת מצרכים זו לא נתקיימה, כי הת קדמנו דרומה במהירות של 30 מיל לשעה.

מזור: קולות מהאדמה נשמעים יפה במרומים. טייס של כדור פורח יכול לשאול מגובה של 300 מ' על כיוון הדרך. מגובה של 500 מ' אפשר לשמוע קרי את אדם".

מעניין יהיה לדעת באיזה גובה מעל בנין הכנסת ניתן לשמוע את המלה "סמארקאץ".

על הארץ: מכות

"דרבי" בעיר העברית הראשונה מחייב מתח אפילו כשהמשחק הוא ידידותי, אך לם אם משחקי ידידותי מסתיים באופן בל תי-ידידותי לחלוטין הרי הדבר גורם להת רגשות ולתגובות.

שני אורחים מאנגליה שלקחו חלק במש" חקי "המכביה" חזרו לכפרם (מחנה "יונה") והתווכחו ביניהם:

- הנשארית עד סוף המשחק?
— לא, זה שעמם אותי עד מות.
— אם כך הפסדת את החלק המעניין ביותר.
— מה היה?
— היו מכות.
— ומי נצח?

— הקהל זכה בנצחון מכריע על שתי הקבוצות!

כונת אותו ספורטאי לא היתה לחרף או לגדף אלא פשוט נשמעה בקולו גימה של לגלוג והשתתפות בצער. ה"דרבי" הסתיים בקטטה ושלושת ה"גבורים" היו: הקהל, שחקני שתי הקבוצות והשופט. אם מישוה התבונן יפה בקהל שהציף את המגרש, הרי בודאי ראה שאלה היו ילדים רכים. 3 דקות לפני סיום המשחק פסק השופט מכת עונש ממרחק של 16 מ' לטובת ה" פועל". כדורגלני "מכבי" חמומי מוח ש לא ידעו בדיוק את רצונם, יצרו מחסום חי כדי לכסות את השער. אייזיק נסה לפ רוע את הקיר אך אלי פוקס מנה בעדו. הדחיפות חרגו מהתחום החוקי ושוקני "הפועל" ובראשם בוצ'קה התאמצו לת פוס "עמדות מפתח". הקהל שפסס כארבה "חיסל" את הפגישה.

השחקנים אינם אשמים. שערוריה זו, שפרצה דוקא בשלב הסיום, מגלה כלפי רוב האורחים שבאו ל"מכביה" את חוסר הבגרות הספטיבית של הקהל. אין להאשים את הכדורגלנים המתח של ה משחק היה גבוה מאחר ששתי הקבוצות חזרו מסיר מוצלח בחוף לארץ: אנשי ה- "פועל" הופיעו בשורת משחקים בתורכה בעוד שבחורי ה"מכבי" שחקו ביוגוסלביה ובשוויץ. בראש ובראשונה אשמה התאג דות "מכבי" תל אביב שלא סיימה את מלא כתה בתיקון המגרש בתל אביב. יש להת קין, פעם אחת ולתמיד, גדר יעילה כנגד האפשרויות לעלות על האיצטדיון. לו ה" ת זו התופעה הראשונה במגרשי הכדור גל בארץ, אפשר היה להבין מדוע לא נקטו באמצעי הזהירה.

אגוד השופטים במחוז תל אביב צריך היה לשגר טיפס מוצלח יותר. התאחזות ה" ראלית לכדורגל (האם קיים עדיין מוסד על יון זה?) שוקט על שמריה והקהל ר השחקנים כאחד רוצים במשחקים מעניי גים ומרתקים — ואין! יש להכריז על מועד תחילתם של משחקי הליגה והגביע, ולא לדרות את הפרשה בלי סוף. הקהל אינו גקי מאשמה מכיון שההתלהבות "תור גמה" יותר מדי מהר לשפת מעשים. הס" רנים והשוטרים טיילו במגרש להנאתם — אך הם, כרגיל, לא היו בתפקיד...

... ובכל אופן הורידו דגלים

מנהג אמריקאי ישן הוא שאין רגילים בהורדת הדגל של ארצות הברית במס דרים, סכסים או מסקרים. כזכור, נקטו אנשי המשלחת האמריקנית ל"מכביה" ה שלישיית לפי כלל זה ולא הורידו את דגנם ביום הפתיחה באיצטדיון הרמתי גני — לא בעת ה"זכור" ולא בזמן ה- השבעה של ספורטאי האומות.

אילם בעלות המשלחות על קברו של ד"ר הרצל כדי להשבע את שבועת ה אמון, הורד הדגל — להפתעת הכל ו לא עבר זמן מה ובעת ה"זכור" הורד הדגל שנית.

היהודים האמריקנים לא עמדו בפני הקבר...

בנדרוי מוריד כדור מראש בוצ'קה מתעורר תיאבון הקהל...

חודורוב (מרכז) חוסם התקפת גודרשטיין (מכבי) כשפוקס מכה את אייזיק...